

ΕΡΡΙΚΟΣ ΤΑΙΝ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ὁ τῆ λέγγραφος ἀνῆγγειλε τὸν θάνατον τοῦ ἐξόχου γάλλου συγγραφέως, ἱστορικοῦ, φιλοσόφου καὶ τεχνοκρίτου Ἑρρίκου Ταίν, εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν. Δημοσιεύοντες ἁμέσως σήμερον εἰκόνα του, ἐπιφυλάσσομεν εἰς προσεγὲς φύλλον τὴν δημοσίευσιν μακροῦς αὐτοῦ σκιαγραφίας, ἧς τὴν σύνθεσιν ευμενῶς ἀνέλαβε χάριν τῆς Ἑστίας ὁ διαπομπῆς ἡμῶν συνεργάτης κ. Ἑμ. Δ. Ροῖδης.

— Ἡ γυνὸς τῆ καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἑστίας ἀγγλὺς συγγραφεὺς Ἀννα Λύντς ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τοῦ Ὁθεντιμίστη μακρὰν κρίσιν περὶ τῆς Σημερινῆς Ἑλλάδος τοῦ Deschamps. Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ν. Ἡμέρας ἀνάλυσιν τοῦ ἄρθρου ἡ συγγραφεύσα τὰς Κόρας τῆς Ἑλλάδος ἐν ἀρχῇ λέγει: « Ἡ νέα Ἑλλὰς δὲν διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ βρετανικοῦ δημοσίου. Καὶ θλίβονται μὲν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἕλληνες, ἀναμιμνησκόμενοι εὐγνωμόνως τοῦ Βύρωνος, παραμυθούνται ὁμῶς ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τῆς Γαλλίας, ἥτις υἱοθέτησεν ἐν τινὶ μέτρῳ τὴν πατρίδα των. Καίπερ μὴ ὄντες φιλαπόδημοι, οἱ Γάλλοι ἐπιχειροῦσιν ἁσμένως ἐκδρομὰς εἰς τοὺς χιμαλοὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐδημοσίευσαν δὲ πολλὰ βιβλία περὶ τοῦ συγχρόνου αὐτῆς βίου, τῶν τοπίων καὶ τῶν μνημείων τῆς, τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ λαοῦ τῆς. Ὁ Πενὴν ἐδεήθη ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως

καὶ ὁ Βελὲ κατέλιπε τὰς Ἀθήνας δακρυρροῶν, ὥς ὁ Ἰουλιανὸς, ὅτε ἐκλήθη νὰ περιβληθῇ τὴν πορφύραν». Τὸν Deschamps χαρακτηρίζει ἡ κυρία Λύντς ὡς «νηφαλιῶς ἐνθουσιώδης». Συνοψίζει τὰς γνώμας του περὶ τῶν θελγῆτρων τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐπιδοκιμάζει αὐτὰς πληρέστατα. Παραδέχεται μετ' αὐτοῦ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς χαρακτήρ ἀποτελεῖται ἐκ κράματος εὐφυίας καὶ φλέγματος, νομίζει ὁμῶς ὅτι ὁ Γαλάτης συγγραφεὺς ὑπερβάλλει γράφων περὶ τῶν Ἑλλήνων ὅτι προγευματίζουν δι' ἐλαιῶν, γευματίζουν διὰ τυροῦ καὶ τρέφονται δι' ὕδατος καὶ κενοδοξίας. « Ἐγὼ (λέγει ἡ κυρία Λύντς) ἔφαγα ἐν μετρίαις ἑλληνικαῖς οἰκίαις κάλλιον, ἢ ἐν γαλλικαῖς οἰκίαις τῆς αὐτῆς τάξεως. Ὁ ὁπτός βοῦς δὲν ἀφθονεῖ· ἀλλ' ἐξαιρουμένης τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἡ τροφή των Ἑλλήνων εἶναι κρεῖττων καὶ ποιικιωτέρα, ἢ ἡ τῶν μέσων καὶ κατωτέρων τάξεων ἐν Ἰρλανδίᾳ. Καὶ αἱ τράπεζαι τῶν περιορισμένα ἐχόντων τὰ μέσα Ἀγγλῶν ὑπερτεροῦσι μόνον λόγῳ κρεάτων». Περὶ τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν ἀνδρῶν παραδέχεται καὶ ἡ κυρία Λύντς ὅτι ἀληθῶς δημοτικοὶ εἶναι ὅσοι ἐργάζονται ὀλίγον, καπνίζουν πολὺ, σφίγγουσι τὰς χεῖρας πάντων καὶ ἀποκαλοῦσι πάντας ἀδελφούς. Ὁ ὀλιγόλογος, ὁ μελαγχολικός, ὁ διηνεκὸς ἐργαζόμενος Τρικοῦπης φαίνεται εἰς τοὺς συμπολίτας του ὡς τις ξένος καὶ ὑπερβόρειος. « Ὅτε ἤμην πρότινον ἐτῶν εἰς Ἀθήνας (λέγει) ἡ σπουδαιστάτη κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κατηγορία ἦτο τὸ ἀγγλικὸν ὕψος τῶν περιλαίμιων του! Αἱ τελευταῖαι φράσεις τῆς πραγματείας τῆς κυρίας Λύντς εἶναι ἐνθαρρυντικαί: «Οἱ Ἕλληνες διέσωσαν τὰ δύο μεγάλα χαρακτηριστικά, δι' ὧν ἀνεδείχθησαν ἀκαταδάμαστοι ἐν τῷ παρελθόντι, τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν εὐκαμψίαν. Δι' αὐτῶν θὰ κατισχύσωσι τῶν μεγάλων δυσχερειῶν, καθ' ὧν παλαίει ἡ δευτέρα νεότης των, καὶ θ' ἀνέλθωσι ταχέως εἰς ἀξιοπρέπειαν καὶ δύναμιν».

— Ἡ πασίγνωστος γαλλικὴ Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων ἡ εὐρτάστα πρότινον ἐτῶν τὴν ἐκαικτονταετηρίδα τῆς ἐκδόσεώς της, ῥιζικῶς μετερρυθμίσθη καὶ γιγαντιαίως ἀνεπτύχθη ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου ν. Ἐνῶ πρότερον ἐξεδίδετο ἅπας τῆς ἡμέρας, ἤδη ἤρχισε νὰ ἐκδίδεται δις καθ' ἑκάστην, λευκὴ μὲν τὴν πρωΐαν, ῥοδόχρους δὲ τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ πρότερον μέγα ἐξιστήλον σχῆμα.

— Τὸν προσεγὼν Ἀπρίλιον θ' ἐορτασθῇ ἐν Χάρβη ἡ ἐκατοστὴ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Καξιμῆρ Δελαβίνι, τοῦ φιλέλληρος ποιητοῦ τῶν Μεσσηνιακῶν Ὠδῶν. Κατὰ τὴν τελετὴν θ' ἀστεφανωθῇ ἡ προτομή του, εἰς δὲ τῶν ἡθοποιῶν τῆς γαλλικῆς Κωμῳδίας θάπαγῃ εἰλὴ τὸν λόγον ὃν ἐξεφώνησε τῷ 1843 ὁ Βίκτωρ Οὐγγὼ ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ, ὑποδεχόμενος τὸν κριτικὸν Σαίν-Μπέ, διάδοχον τοῦ Δελαβίνι.

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

(1) Ἀπάντησις ἀπαντήσεως. — Ἐν τῷ προβλήματι δὲν πρόκειται περὶ τῆς ἀριθμητικῆς λύσεως αὐτοῦ. Ζητεῖται πῶς ἐνῶ ἡ σειρά τῶν πράξεων εἶνε φαινομενικῶς ὀρθή, τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ἐσφαλμένον. Δὲν ἐπιτρέπεται συνεπῶς νὰ προστεθῇ ἡ ἀφαιρεθῇ τι. Ἡ ἐξαγωγή τῆς ῥίξης εἶνε ὑποχρεωτική. Τὸ πρόβλημα κυρίως εἶνε νὰ σαφηνισθῇ πῶς ἀπὸ τὰ τετράγωνα εἶνε ἴσα αἱ ῥίζαι των εἶνε ἄνιστοι. Ὡστε ἡ ἐμὴ λύσις εἶνε ἡ φυσικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀπορίαν τοῦ ἐρωτώμετος. Ἄν δὲ ἐζητεῖτο ἡ ἀπλοποίηση τῶν δύο μελῶν θὰ ἦτο γελοῖον καὶ νὰ τεθῇ ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Ἑστίας» τὸ πρόβλημα. Γ. Α. Α.

(14) Πῶς ἔμπορεῖ τις νὰ γνωρίσῃ τὰ αἰσθητάματα τῶν φίλων του; Συνδρομητής.

(15) Εἰς τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἑστίας» ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ δημοσιεύσῃ δι' αὐτῆς στίχους τινὰς τοῦ Jean Moréas, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς περιεργείας φιλοπεριεργου. Τίς θὰ εὐαρεστηθῇ νῦν νὰ με πληροφορήσῃ ἂν ὁ εἰρημένος Moréas εἶνε ἑλληγν ἢ ἑλληνικῆς μόνον καταγωγῆς καὶ—ἂν τὸ πρῶτον ἀληθεύῃ—διὰ ἐπεδόθη εἰς τὴν ποίησιν γαλλιστὶ καὶ οὐχὶ ἑλληνιστὶ; Εἰς συνδρομητής.